

מסורת הש"ם

תורה אור השלם

- לא האבל עלי' חוץ
שבהו ירים לאילן
מצחצחים ללבם ימי' בירב
ז'אנת אגראן מזרים' ממען
התרס' או צו' אונר אונר מארץ'
מזרים' כל' צו' עיר'
ברירים טו' ז'
- אל מוציא מומרים'
ברוחשך ר' אם' י'
- המודרך ככ'
המוליך דודב' הגול'
הנורא נחש שער קומ'
ונטמאן איש אין קומ'
המושיא לך מושער
החלילש'
ולחוות אונטום ליעם
- קוריין לב' כל' אלילדים
ויז'אנט ימי' כי א' אלילדים
המושיא תאנט' מהויה
סקלהו מרים' שמוט ו'

רביינו חננאל

מר זוסרא קבע טענודיה
עליה ובריך עליה
המוציא לאם מארן
דלאענין שיוא נהמא א' קבע
ספערתיה, לילית, בתה לה
טבריה, ריאזא בה ידי והובנו
בפסח, עם תלם צוינ קיריא
ביה, בא, לא אל קבע
עליה, בתה לה רואו מני
מושות ורוצחן בסוכן בחיה האת
מען שלש. ולש ענברדיניאן
טראאנט מבריך לילינו
ברדא פיר דריין, באל
דוקטורינו שטושומ
לא איטשטיין, הוליך מבריך
עליה שעלה שחלה דרבנן, דרבנן
דונין ועוד כלום אם אס
שהלה צ'ע. שטחטה וכו'
פי' שטחטה אסוכוק, והוה
הקלין, עבדץ במדשא
ובכלהול אטטקמאט
במאי). [^{וישין} שבוחשין
הה השוואתנית, והוא
וניגין שטחטה כאל איזה
יתן בו חומץ וערבען שט
וברב בערבען, ויבא צויא
כל תיטיל בעבש, וועג
אחים"כ את הכליל לאחן].

עוטה עיטמו נזק כדי
כלכם גני ווילטיך"ס נמיין
היה מחד לך קיס מהירין
סטמכלמו סופגין ומופגין
ומתמלם וסמאולין דק"י
כך כל צעה (פמיסה וכו')
ונון ולו' מעטהן חלפיך
ו רכה דריינו מהלמה
עיטה הס מילך כמנה
טהיליך גלו' מיס וטמיס
הו' מייז' הילן כנשנהפה
עיטה דחיע' כטלחה קפלן
ר וו' יונן ממיין
א קופו עיטה קרין זיבא
מאנקון דעליפק דביבון
מי' כל שאותו מהתמיין
בליכין עלי' סטומיין הצלב
מכלכין עלי' סטומיין זיבא

מן מוקפק אלה וויליאטס' ס' היינץ.⁵ נאלקקה פטוריין מן הקופה דליי פטעמיס ממליקון שלחן מזמין ניקם חלה צ'ללה צ'כ'לען זוחין לזרול ו כו' פלי נון צ'למודין פטוריים א"ל אבוי לר' נובוא דארעא מאי מברכין עלייה ברתנה נהמא הוּא נובלא בעלמא יין עלייה בורא מני מונות מודע סעודתיה עלייה וברך עלייה מסמן הארץ ושלש ברכות אמר אשיש יואדם יוצא בהן ידי חוכתו ולחם עוני קריין ביה ואמר מר בראי דובשא דתרמי מברכין עלייה זה בדרכו מ"ט זעה בעלמא היא אאי תנא דתנן⁶ דבש תמרים ווין חמץ ספרניות ושאר מי פירות של אליעזר מהHIGH קרן וחומש ורבי

ספר א"ל ההוא מרובנן לרבא טרמא
ה אדרעתיה ררבא מא' קאמר ליה
קמיה ררבא א"ל דושמשמי קא
קוווטמי קא אמרת או דפוזצין קא
כבי והכי אסקה רבא לדעתיה אמר
או וראי קא אמרת ואדכתרן מלחתא
רב אסמי יהאי תמרי של תרומה
ת מהן טרמא ואסור לעשות מהן
בנהא תמרי ועבדינהו טרמא
יעי'חו בורא פרי העץ מא' טעמא
קיימי כרעיקרא שתייה רב
נדיה ברכרו ושמואל אמר בורא
אמר רב חסדא ולא פלי'ני יהא
רכבה עבה לאכילה עבריה לה רביה
ע עבדי לה מתיב רב יוסף וישוין
את השתוות בשבת ישותין
דררי ואי ס"ד לרופאה קא מכין
בכת מי שרי א"ל אבוי ואת לא
א תנן כל האוכולן אוכל אדם
שבחת וככל המשקין שותה אלא מה
למייר גברא לאכילה קא מכין ה"ג
לה קא מכין לשנא אחריניא אלא
למייר גברא לאכילה קא מכין
אה מילא קא הויא ה"ג לאכילה קא
וילא קא הויא אבל הכא כיון
 לרופאה קא מכין לא לבירך
קקמ"ל כיון דעתה לה הנאה מיניה
של הפת הוא אומר המוציא לחם מן
במה הוא אומר מוציא לחם מן הארץ
במושיא قول עולם לא פלי'ני
ס כי פליגי בהמושיא רבנן סבריו
לך מים מצור החלמיש ורבי
המושיא אתכם מתחת סבלות
ודושא בריך הוא לישראאל כד
דידעתו דאנא הוא דאפיקות
אליהם המוציא משתחין ליה
דר"ש בר רב זвид דарам נдол
בא לידכם היבואו לדי ומנא
תת הוא בשלמא אי אמר המוציא
אשרמעין

כגסוקהוות מוקופת גיגסוקהוות מהות גלי דעשות מודין.⁵ נסרים בענמלה כל גל הקפיד ענן וועשה לו מודין פְּרִי נְדָרֶךָ עַל כָּבוֹד. וְהַיְנוּ צְמַעַת: זֶה גָּדוֹלָה קָדוֹשָׁה כִּי קָדוֹשָׁה מְלֵאָה עַל-לְבָדָה וְעוֹדָה לְסֶםֶת:
סְפִינְגִּים. קוֹפִּי עֲנֵבֶת
לְלָסֶט עַל-מִזְרָח וְעַדְעָס מִן
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְעוֹדָה. נְסָמֶת
גָּגָגָג: וְלִי יְכֹעַשׂ פָּטוֹר.
מְמֻלָּה קוֹדֶם וְלֹאֵין זֶה מְלֻמָּה
זֶה לְפִי תְּנִינָן לְמַסְקָה
וְעַנְבָּסָן גָּלְגָל וְסִיטָּוּר
צָמָץ: טְרִימָה מַסָּה. מַס
זֶה. וְתַס נְרִימָה כָּל דַּכָּר
בְּפֶסֶחֶם מַתָּה וְעַלְיוֹן מְלִוּסָק: נָה כָּה
כָּבָד, נָה טִיס מְנִין מַס
לְבִינָה לְפִתְחָה מְלַכְּנָן:
זֶה מַהָּרְתָּה זֶה מַהָּרְתָּה: דְּקוּיְמָה!
תְּמִימָה זֶה תְּמִימָה זֶה זֶה
וְצְמוֹמָמָה: לְפִוְילִי סְמָמָן:

יְהוֹשֻׁעַ הַפָּנִים
מֵהוּ לֹא הָרָה
רִתְבִּיבָּרְבָּא
אָמָרָתָא אוֹ דָא
לְיהָחְשִׁילָהָרָה
הָא דָאָמָר
מוֹתָר לְעַשָּׂר
שָׁכָר וּהְלָבָן
מִבְּרָכָה עַל
בְּמַלְתָּיָהוּ
אָמָר שָׁהָכָלָן
מִנִּי מְזֻונָּוּרָה
בְּעַבְתָּה אָזָן
לְרִפְאָה אֲזָן
שִׁבְוחָשָׁין
זִוְתָם הַמְּמָרָה
רִפְאָה בְּשָׁבָרָה
לְרִפְאָה בַּיִתְרָה
אִיתָה לְךָ לְמָרָה
גְּבָרָא לְאַכְלָה
מְהָאִיתָה לְלַבְבָּה
וּרִפְאָה מְמָרָה
מְכֹזֶן וּרִפְאָה
(ושׁמָאָלָה)
וּרִפְאָה מְמָרָה
דְּלִכְתָּחָלה
עַלְיוֹה בְּלָלָה
בְּעֵי בְּרוּכִי
וּכְרָ' תְּרָא
הָאָרֶץ רְבִי
אָמָר רְבָא
זִוְתָי זִוְרָא [את]
בְּכָרְכּוֹת הָוָא
עַלְיוֹ דָאָרָם גָּדוֹלָה
וּבְקִי בְּכָרְכּוֹת

ליין הש"ס

גמ' ו/or ע"נ סבר המוציא דרפק משמע, ע' עיינון יט ע"ל וע"ז: ר"ש"י ד"ה בלמודון במדרש. ע' מ"ע פ"ה מ"ט ללילס: ר"ש"י ד"ה שתירא מאכל העשוי בו, וכ"כ ר"ש"י מליכת ה (ב) [ז]:

ט' טומפות

אוסף רש"י

ושאר מי פירוט של תרומהה. מון מענכים חומיס דילין (זוהי כב'). רשותין זיתום המצריים. נגלו פולחן נוי מסקס טו, מדן (פְּתַמָּ קֹטֶן) כל קמץ' קותם פולחן נס נפלחה (שנת הילדה). בירן דיאת ליה הנאה מנינה. ננד סלפואה נו נס קלה מלכלה (עליל' ג').